

m'ensenyà l'escola a llegir
paraules, llibres, enciclopèdies.
Però què faig jo ara amb aquest paisatge?
d'on trac un diccionari? Hi ha traductors
competents a les universitats? És això llorer?
Com descriure el silenci d'aquest desert?
Què he de fer jo ara amb aquesta muntanya
que en el meu camí reivindica tanta presència?
Quin profit li hauré de trauré, doncs, a aquesta mirada?
I en quin toll, en quin espill me la podria llegir?
m'acceptarà sinònims aquesta pedra? I la granota?
Amb quin verb conjugaré el riu i l'arbre?
I en quin temps? Però és que hi ha temps?
I no solament això: com puc llegir aquests llavis?
Em demanen una abraçada? Destil·len odi?
Com puc tenir l'atreviment o la insolència de dir
que t'estime si, per a declarar el meu amor,
desconec el llenguatge d'allò que em faria feliç?